

19 Φεβρουαρίου 2017

Φοβάμαι ...

[/ Γενικά Θέματα](#)

Φοβάμαι:

Αυτόν που κατακρίνει ασύστολα εμπρός μου•

αφού θα κάνει το ίδιο κάποτε και για μένα.

Αυτόν που εκφράζει ευκαίρως-ακαίρως την αγάπη του•

γιατί προσπαθεί να κρύψει την ανυπαρξία της.

Αυτόν που προσεύχεται μόνο, όταν θέλει κάτι•

γιατί το ίδιο θα συμπεριφερθεί και σε μένα.

Αυτόν που αγωνίζεται με νύχια και δόντια να μην κάνει το κακό•

γιατί θα 'ναι σκληρός μαζί μου, όταν με δει να αμαρτάνω.

Αυτόν που δεν έκλαψε για την κατάντια του•

γιατί η καρδιά του δεν μαλάκωσε.

Αυτόν που δεν έκλαψε για κάποιον άλλο•

γιατί δεν ξέρει τι είναι να ταυτίζεις τον εαυτό σου με τον άλλο.

Αυτόν που περιόρισε την ελεημοσύνη σε υλικά•

γιατί δεν γνώρισε τη συμπόρευση.

Αυτόν που προσεύχεται χωρίς αναστεναγμό•

γιατί δεν ένιωσε τον πόνο του κόσμου.

Αυτόν που περιμένει να του μιλήσει ο Θεός καθώς και όποτε ο ίδιος θέλει•

γιατί εύκολα γίνεται ά-πιστος και ά-θεος.

Αυτόν που ευφραίνεται μόνο στις μεγαλόπρεπες πανηγύρεις και λειτουργίες•

γιατί δεν γεύτηκε την ομορφιά τής απλότητας.

Αυτόν που διαχωρίζει τον εαυτό του από τους άσωτους και διεφθαρμένους•

γιατί ποτέ δεν κατανόησε το λόγο του Χριστού: «τελώναι και πόρναι προάγουσιν
μάς εις την Βασιλείαν των ουρανών».

Αυτόν που ειρωνεύεται τους αδύνατους και δειλούς •

γιατί η έπαρσή του δεν τον αφήνει να διακρίνει τα χαρίσματα που κρύβουν.

Αυτόν που θέλει να καλουπιάσει τους ανθρώπους σε συμπεριφορές •

γιατί δεν ξέρει την ιδιαιτερότητα του προσώπου και το θεϊκό χάρισμα της ελευθερίας του.

Αυτόν που περιμένει την ολοκλήρωσή του από ένα άνθρωπο •

γιατί θ' απογοητευτεί, όταν κατανοήσει πως δεν είναι Θεός.

Αυτόν που συνεχώς τρέχει κι ασχολείται •

γιατί δεν έμαθε ακόμη πως στην ησυχία γνωρίζεται η ομορφιά της Ζωής, σύμφωνα με το λόγο του Θεού: «σχολάσατε και γνώτε ότι εγώ ειμι Κύριος».

Αυτόν που προσκολλήθηκε στην οικογένειά του •

γιατί έκρυψε την προέκταση του εγωκεντρισμού του.

Αυτόν που ασχολείται συνεχώς με τον εαυτό του και τα προβλήματά του •

γιατί θεραπεία από τα ψυχολογικά του δεν θα δει.

Αυτόν που ψάχνει την αγάπη και τη στοργή, αναγκαία για την ψυχική επιβίωσή του, σε δρόμους επικίνδυνους και αμφίβολους •

γιατί κινδυνεύει από την απογοήτευση που οδηγεί στην απόγνωση.

Αυτόν που εξαρτάται απόλυτα για την ψυχοσωματική επιβίωσή του από άλλο, ενώ μπορεί και μόνος του •

γιατί θα μείνει μετέωρος και ανήμπορος κάποια μέρα.

Τέλος, φοβάμαι τον αυτάρκη, τον εγωϊστή και τον υπερήφανο, γιατί μές' τη μοναξιά του βιώνει την κόλαση, αφού δεν έχει ειρήνη, χαρά και ανάπαυση. Αλλά φοβάμαι κυρίως τον εαυτό μου μήπως οι «φοβίες μου» είναι η διάγνωσή μου ...

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com